EUROPAPARLAMENTET

2004 *2009*

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

PRELIMINÄR VERSION
2005/0003(CNS)

20.6.2005

*

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om förslag till rådets rambeslut om bekämpande av organiserad brottslighet
(KOM(2005)0006 – C6-0061/2005 – 2005/0003(CNS))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Bill Newton Dunn

Teckenförklaring

*	Samrådsförfarandet *majoritet av de avgivna rösterna*
**I	Samarbetsförfarandet (första behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna*
**II	Samarbetsförfarandet (andra behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten* *majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten*
***	Samtyckesförfarandet *majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget*
***I	Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna*
***II	Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten* *majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten*
***III	Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet*

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med ***fetkursiv stil.*** *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i texten. Kursiveringen används för att markera ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion innehåller uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

Sida

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION 5

MOTIVERING 8

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslag till rådets rambeslut om bekämpande av organiserad brottslighet (KOM(2005)0006 – C6-0061/2005 – 2005/0003(CNS))

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av kommissionens förslag (KOM(2005)0006)[1],

– med beaktande av artikel 34.2 b i EU-fördraget,

– med beaktande av artikel 39.1 i EU-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0061/2005),

– med beaktande av artiklarna 93 och 51 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för rättsliga frågor och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A6-.../2005).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.

2. Kommissionen uppmanas att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Kommissionens förslag	Parlamentets ändringar
	Ändringsförslag 1 Skäl 4a (nytt)
	(4a) Under förutsättning att ett dataskyddsinstrument antas inom den tredje pelaren, bör samarbetet mellan Interpol och Europol utvecklas för att möjliggöra informationsutbyte vid utredning av gränsöverskridande

[1] EUT C ... / Ännu ej offentliggjort i EUT.

organiserad brottslighet.

Motivering

Förhållandet mellan Europol och Interpol har inte tydligt definierats och överlappning förekommer. Båda har kunskap och tillgångar som bör användas gemensamt för att på ett effektivt sätt bekämpa gränsöverskridande organiserad brottslighet, särskilt för att utbyta information och under förutsättning av det dataskyddsinstrument inom den tredje pelaren som Europaparlamentet efterlyst och kommissionen lovat föreslå före utgången av detta år.

Ändringsförslag 2
Skäl 4b (nytt)

(4b) Under förutsättning att rambeslutet om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut avseende föremål, handlingar och uppgifter som skall företes i brottmål antas, bör medlemsstaterna underlätta ett ömsesidigt erkännande av bevis som erhållits mot personer som idkat gränsöverskridande organiserad brottslighet.

Motivering

Ett ömsesidigt erkännande av bevis är en hörnsten när det gäller att stärka kampen mot internationell organiserad brottslighet. Det europeiska bevisupptagningsbeslutet måste därför antas och genomföras så fort som möjligt.

Ändringsförslag 3
Artikel 6, led ea (nytt)

(ea) konfiskering av varor, instrument och intäkter som härrör sig från sådant brottsförövande som avses i artikel 2,

Motivering

Konfiskering av varor, instrument och intäkter som härrör sig från brottsförövande är ett av de bästa sätten att effektivt bekämpa brott, eftersom man på så vis avlägsnar den ekonomiska grunden för kriminell aktivitet.

Ändringsförslag 4
Artikel 6, led eb (nytt)

(eb) förstörande av varor, eller

Ändringsförslag 5
Artikel 6, led ec (nytt)

(ec) offentliggörande av rättsliga avgöranden.

Ändringsförslag 6
Artikel 8a (ny)

Artikel 8a

Varje medlemsstat skall upprätta en enhet för grov och organiserad brottslighet och en enhet för indrivande av tillgångar, i syfte att garantera samordning på nationell nivå och agera som en enda kontaktpunkt.

Motivering

Det är viktigt att garantera en verklig och förenklad samordning och slå till mot brottslingarna på det sätt som svider mest. Mot bakgrunden av det framgångsrika inrättandet nyligen av dylika enheter i Förenade kungariket och Irland, bör de övriga medlemsstaterna överväga att inrätta liknande enheter.

Ändringsförslag 7
Artikel 10, punkt 1a (ny)

1a. Medlemsstaterna skall samla in statistiska uppgifter om de brott som avses i artikel 2 och vidarebefordra dessa uppgifter till kommissionen som skall utarbeta harmoniserad och jämförbar statistik från och med 2006.

Motivering

Utan ordentlig statistik som är sammanhängande och jämförbar, kan EU inte effektivt ta sig an eller kvantifiera problemet med organiserad brottslighet.

MOTIVERING

Den internationella organiserade brottsligheten har en enorm och växande omfattning. Om den var ett land skulle det vara den fjärde största ekonomin i världen.

För allmänheten är den föga känd. De lokala polisstyrkorna i varje medlemsstat står under demokratisk kontroll, vilket ger allmänheten insyn i framgångar och tillkortakommanden på lokal nivå. Men det finns ingen demokratisk överblick eller kontroll av den internationella brottsbekämpningen på EU-nivå eller på global nivå.

Brottsligheten på lokal nivå får näring av den internationella brottsligheten. Det beräknas exempelvis att varje kilo heroin som säljs på våra gator ger upphov till över tvåhundra gaturån eller inbrott.

Vilka är då de internationella brottssyndikaten? De är huvudsakligen baserade utanför EU på platser där efterlevnaden av lag och ordning sviktar och där det finns en stark grogrund för korruption – exempelvis i Ryssland, Östeuropa, Centralasien, Kina, Nigeria och Brasilien. De finns i alla länder där det finns slipade människor som saknar möjligheter till reguljär sysselsättning. De riktar in sig på platser där pengarna finns, nämligen inom EU och Förenta staterna.

Deras huvudsakliga verksamhet ser ut som följer:

a. Narkotika – import av heroin från Afghanistan, kokain från Colombia och export av ecstasy från Europa.
b. Smuggling av piratkopierade varor som tillverkas billigt och är av låg kvalitet – exempelvis CD-skivor och DVD, kopior av märkesjeans och parfymer, men även förfalskade kondomer, flygplansdelar, bilbromsar, läkemedel, barnmat och mycket mer. Dessa varor hotar ärligt arbetande EU-arbetares jobb och tvingar skattebetalarna att betala extra för att kompensera förlusterna.
c. Identitetsstölder, främst på Internet, där godtrogna européer övertalas att frivilligt röja sina bankuppgifter eller socialförsäkringsnummer, vilket ger tjuvarna möjlighet att stjäla deras pengar.
d. Handel med kvinnor för prostitution, barn som utnyttjas av pedofiler och illegala invandrare till EU.
e. Valutaförfalskning.
f. Våldsamma rån av lyxbilar som säljs i Östeuropa.
g. Smuggling av cigaretter och alkohol på grund av att de lokala skatterna varierar stort.
h. Penningtvätt för att dölja pengars ursprung i brottslig verksamhet. Exempel är när maffian köpte banker i Lettland före EU-utvidgningen och när IRA försöker köpa en bulgarisk bank innan landet ansluter sig till EU.

Vissa terroristgrupper använder sig av organiserad brottslighet för att finansiera sin politiska verksamhet. Madrid-bombarna sålde förfalskade CD-skivor och DVD för att bidra till finansieringen av sin verksamhet.

Hur bekämpar EU de organiserade brottssyndikaten? Svaret är: troligen ineffektivt, men eftersom vi inte får någon information kan vi inte veta. Medlemsstaterna vet inte heller,

eftersom det inte finns någon standardiserad EU-statistik för att registrera och avslöja den organiserade brottslighetens totala omfattning. Ingen har en tydlig, heltäckande bild.

Inom EU är våra inre gränser öppna. För affärsmän och enskilda resenärer är detta en enorm fördel. Detsamma gäller för brottslingar. Men de myndigheter som skall upprätthålla lag och ordning inom EU är alla nationella, deras tjänstemän får inte arbeta över gränserna och deras insatser är därför begränsade.

EU har Europol. Det är vårt centrum för samordning av underrättelseverksamheten, med säte i Haag i Nederländerna. Europol-anställda saknar dock arresteringsbefogenheter och Europol har inte befogenhet att tvinga några nationella myndigheter att vidta åtgärder. I flera månader under 2004–2005 lämnades organisationen utan ledare av ett käbblande ministerråd. Europol är ett EU-organ, men dess budget är mellanstatlig. EU:s medborgare har därför varken kontroll över eller insyn i dess utgifter och tillgångar.

Vi har också Interpol, med säte i Lyon i Frankrike. Det är en polisklubb som uteslutande finansieras genom bidrag från poliskårer världen över. Inte heller Interpol har några poliser som kan arrestera brottslingar. Förhållandet mellan Europol och Interpol är inte tydligt definierat och verksamheterna överlappar delvis varandra. Båda har tillgångar som inte kan delas med det andra organet, eftersom de nationella regeringarna har regler som förhindrar samarbete.

EU har ett problem som är ännu värre. Det handlar helt enkelt om ”brist på förtroende”. På samma sätt som amerikanerna efter 11 september upptäckte att CIA och FBI inte samarbetade, utan uppförde sig som konkurrenter, existerar samma problem i Europa – bara i större skala.

Inom medlemsstaterna finns en brist på förtroende mellan de enskilda polisstyrkorna på lokal nivå. Information är makt och därför tvekar de som sitter på informationen att dela med sig av den.

Tvärs över EU:s inre gränser är bristen på förtroende mycket större. Det lilla gränsöverskridande polissamarbete som existerar bygger på personliga kontakter. Det finns ingen EU-central där kontaktnummer och namn till polismyndigheter i alla 25 medlemsstaterna snabbt kan tas fram. Det EU-direktiv som skall möjliggöra gemensamma utredningsgrupper har ännu inte trätt i kraft, på grund av att inte alla medlemsstater har ratificerat direktivet så att det överensstämmer med den egna lagstiftningen. Den europeiska arresteringsordern har fortfarande inte ratificerats av Italien.

Varför gör då nationella ledare, som vet så mycket om problemet eftersom de kontrollerar de nationella poliskårerna, så lite för att bekämpa den organiserade internationella brottsligheten? Den psykologiska förklaringen är att de vill vinna nationella val, inte val till Europaparlamentet. De behåller sina polisstyrkor för att bekämpa brottslighet inom det egna landet, även om den internationella brottsligheten ger näring åt brottsligheten på lokal nivå. De vinner knappast röster från allmänheten på att avsätta sina knappa polisresurser till att bekämpa internationell brottslighet på annat håll, eftersom allmänheten inte känner till den organiserade internationella brottslighetens fulla omfattning.

Europas väljare måste få veta sanningen om de internationella brottsyndikaten – deras häpnadsväckande omfattning och sofistikerade metoder och EU-ländernas misslyckande med att enas om åtgärder och befogenheter på EU-nivå. Kanske är det bara Europaparlamentet som kan trycka på för att åstadkomma den insyn som krävs, få ett slut på käbblet mellan länderna och få till stånd åtgärder på EU-nivå innan det är för sent.

Låt mig ställa en grundläggande fråga. Är det polisens uppgift att agera som regeringens tjänstemän eller som allmänhetens beskyddare? De som anser det senare måste trycka på för att få mer insyn och demokratisk kontroll på EU-nivå.